

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010433
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010433.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného Q. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.04.2022, č. k. 2PP/45/2022-47, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.05.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona návrh odsúdeného Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/X, F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/21/2014 z 9. júna 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Malacky č. k. 2T/21/2014 - 276 z 28. októbra 2019 a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tos/4/2020 z 28. januára 2020 vo výmere tri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že návrhu odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vyhovieť. Pokiaľ ide so splnenie formálnej podmienky, táto bola splnená 10.03.2022. Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody možno konštatovať, že aj prvá materiálna podmienka bola v prípade odsúdeného splnená. Správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, dodržiava ústavný poriadok a časový rozvrh dňa a plní a rešpektuje príkazy a nariadenia príslušníkov. V kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva. Doposiaľ bol trikrát disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol. Bol pracovne zaradený a svoje povinnosti si riadne plnil. Pracovnú morálku má na požadovanej úrovni. Pravidelne sa zapája do oddielových aktivít organizovaných v rámci kultúrno - osvetovej činnosti. Resocializačná prognóza je priaznivá na základe nízkeho rizika recidívy trestnej činnosti. V súčasnosti nie sú voči odsúdenému vedené ďalšie trestné konania. Na základe uvedených skutočností riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil ho podmiennečne prepustiť. Okresný súd ďalej konštatoval, že u odsúdeného nebola splnená druhá materiálna podmienka. Okresný súd Malacky mu uložil trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, avšak odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu a troch priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Z tohto dôvodu bolo rozhodnuté o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a bol nariadený výkon trestu odňatia slobody. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný. Odsúdenia sa v prevažnej miere týkajú majetkovej

trestnej činnosti. Doposiaľ bol odsúdenému štyrikrát uložený podmienený trest odňatia slobody (v jednom prípade sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil a aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody), jedenkrát peňažný trest, jedenkrát nepodmienečný trest odňatia slobody (z jeho výkonu bol podmienene prepustený a v skúšobnej dobe sa osvedčil) a dvakrát bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, z čoho je evidentné, že u odsúdeného na základe žiadnych objektívnych skutočností nemožno očakávať, že by v prípade podmieneného prepustenia viedol na slobode riadny život.

Proti uzneseniu okresného súdu podal ihneď do zápisnice na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený (č. I. 44 spisu), ktorú bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Mularčíka (č. I. 54 spisu).

V písomne podanej sťažnosti uviedol, že počas výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život. Uvádza, že svoju žiadosť o podmienené prepustenie by sa ani neopovážal podať, ak by svoju vôľu viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu neplánoval dodržať. Taktiež opakovane úprimne oľutoval všetko, čo spáchal v minulosti, bol za to riadne odsúdený a tresty riadne vykonal, nevyhýbal sa svojej zodpovednosti. Záverom preto žiada, aby sťažnostný súd zrušil uznesenie okresného súdu a sám vo veci rozhodol tak, že vyhovie jeho návrhu na podmienené prepustenie.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmienené prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštandardnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Okresný súd správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, (pričom štyrikrát mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody - v jednom prípade sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil a aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, jedenkrát peňažný trest, jedenkrát nepodmienečný trest odňatia slobody - z jeho výkonu bol podmienene prepustený a v skúšobnej dobe sa osvedčil a dvakrát bolo upustené od uloženia súhrnného trestu), pričom odsúdenia sa v prevažnej miere týkajú majetkovej trestnej činnosti, možno konštatovať, že žiadny z uložených

trestov nevedol odsúdeného k náprave. Je preto správny postup okresného súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd dodáva, že napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Odsúdeného od páchania trestnej činnosti neodradila ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri podmienenečnom odsúdení. Odsúdený sa navyše opakovane dopúšťal protiprávnej činnosti, či už priestupkového alebo trestného charakteru, a preto je nanajvýš zrejmé, že odsúdeného nič nedokáže motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. Sťažnostný súd zastáva názor, že len samotné plnenie príkazov a nariadení vo výkone trestu odňatia slobody a dodržiavanie väzenského poriadku nie je samo osebe, bez splnenia ďalších okolností, postačujúce na dosiahnutie materiálneho predpokladu uvedeného v § 66 ods. 1 Trestného zákona. Odsúdený sa takýmto správaním len adaptuje na podmienky výkonu trestu odňatia slobody a v prípade nedodržiavania stanoveného ústavného poriadku sa vystavuje hrozbe uloženia disciplinárneho potrestania.

Zmysel podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby po vykonaní zákonom stanovenej doby, prípadne za dobré správanie vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienenečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného, jeho doterajšieho života, charakteru a závažnosti spáchanej trestnej činnosti však ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že nebude páchať protispoločenskú činnosť a bude viesť život v súlade so spoločenskými záujmami.

Rozhodnutie o podmienenečnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správav vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmienenečného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Krajský súd záverom dodáva, že síce podľa hodnotenia riaditeľa ústavu odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienenečné prepustenie a odporučil jeho podmienenečné prepustenie, avšak považuje za nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmienenečné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.